

**Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Katedra výtvarné výchovy**

Oponentský posudek na diplomovou práci

Bc. Barbora Bouchalová,
Dadaistický a konstruktivistický objekt a jeho dědicové
Diplomová práce, 109 stran, 59 vyobrazení v textu. Praha 2013

Diplomantka: Bc. Barbora Bouchalová, učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro ZŠ a SŠ, český jazyk – výtvarná výchova, navazující magisterské prezenční studium; vedoucí diplomové práce: doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Diplomantka Bc. Barbora Bouchalová přistoupila k tématu se zjevným zájmem a chutí pochopit rozdíly i podobnosti přístupu dadaisticky nebo konstruktivisticky orientovaných umělců k objektu, k jeho vzniku jako fenoménu výtvarné scény 20. a 21. století a k jeho rozdílným významům pro dadaistické a konstruktivistické prostředí. Poněkud umělým se v zadání práce a v reflexi autorky jeví vyloučení objektů, které zaplavily surrealistickou tvorbu 20. století a naplnily do značné míry významové vakuum, vyskytující se často v dadaistických objektech. V teoretických úvahách tak byla autorka nucena vyhýbat se problematice hlubšího významu objektů, která prostupuje poetiku surrealismu a vyrůstá přitom přirozeně i z dadaistických podnětů.

Autorčiny teoretické reflexe a závěry nicméně nepostupují po povrchu a usilují o podstatné pochopení problematiky a o její srozumitelné sdělení čtenáři. Dá se konstatovat, že Barbora Bouchalová téma dobře zvládla a dospěla k teoreticky relevantním závěrům. Vytvořila zároveň text, který by po určitých korekturách drobných jazykových pochybení, přehlédnutí a nepřesných formulací mohl dobře sloužit jako opora pro středoškolskou výuku uvedené problematiky. Ve zdrojích práce postrádám větší zastoupení původní teoretické literatury (jakou je např. v práci uvedená publikace CHALUPECKÝ, J.: *O dada, surrealismu a českém umění*. Jazzová sekce, 1980) na úkor přehledových encyklopedických prací, z nichž většinou a zároveň z internetových zdrojů autorka vycházela.

Kladně hodnotím přemýšlivý, systematický a cílevědomý koncept didaktické části práce i s jejími výsledky v pracích středoškolských studentů. Někdy se zřejmě nepodařilo zabránit zobrazivému figurativnímu vyznění výsledných prací (obrázky na s. 76), což ukazovalo na určité nepochopení problému studentem, ale to je přirozené riziko myšlenkově natolik obtížné problematiky.

Diplomová práce je celá napsána kultivovaným jazykem, s didaktickým smyslem a schopností vysvětlit myšlenku. Nezaznamenal jsem v práci výraznější pochybení, jen drobnosti (např. s. 15, Demartiny, spr. Demartini; s. 49, zaměněná čísla 38 a 39 pod vyobrazeními vůči textu apod.). Celkově je možno uzavřít, že diplomová práce je kvalitním výsledkem studia diplomantky, odráží její schopnost formulovat a řešit teoretickou problematiku a uplatnit ji dobře v učitelské praxi. Navrhuji diplomovou práci k obhajobě a doporučuji hodnotit ji stupněm **výborně**.

V Praze 31. 5. 2013

Prof. PhDr. Ladislav Daniel, Ph.D.
oponent diplomové práce